

Slovenski List.

Neodvisno slovensko krščanskosocijalno glasilo.

Štev. 61.

V Ljubljani, v saboto 30. oktobra 1897.

Letnik II.

„Slovenski List“ izhaja v sredo in soboto. Naročnina je za vse leto 4 gold., za pol leta 2 gold., za četrt leta 1 gold. Vsaka številka stane 5 novč. — Dopisi pošiljajo se uredništvu „Slov. Lista“ v Ljubljani. — Nefrankovani dopisi se ne sprejemajo; rokopisi se ne vračajo. — Naročnina, reklamacije in oznanila se pošiljajo upravnistvu „Slov. Lista“ v Ljubljani. Uredništvo in upravnistvo sta v Ljubljani, Gradišče štev. 15. Uradne ure od 10. do 12. dopoldne. — Oznanila se računajo po navadni ceni.

Prve priprave za osebno dohodnino.

Z novim letom bode obdačen vsak dohodek, ki znaša več, nego 600 gld. na leto. Plačevati bode torej takozvano osebno dohodnino. Koliko ima kdo dohodka, novemu davku podvrženega, to bode določala cenitvena komisija, v katero bodo polovico članov volili dohodninarji sami. Komisija pa bode imela za preračun posameznikovega dohodka gotove podlage. Tako bode moral vsak, ki ima nad 1000 gld. letnega dohodka, do konca januarja prihodnjega leta napovedati svoj dohodek davčni administraciji ali okrajnemu glavarstvu. Kdor pa ima več kot 600 gld., a manj ko 1000 goldinarjev dohodka na leto, tisti ni primoran k napovedi, pač pa upravičen, če hoče napovedati. In to je važno za prvo odmero, ker bodo komisijske člane prvi pot volili le tisti, ki so pravočasno bili napovedali svoj dohodek. Vender pa lastne napovedi ne morejo še pokazati davčnim oblastvom in komisijam, kdo vse je zavezan plačevati dohodnino. Tu je treba še drugih izkazov in priprav, katere določa novi zakon o direktnih osebnih davkih, da se k osebni dohodnini pritegnejo do zadnjega vsi tisti, kateri so jej podvrženi.

Te prve priprave so sedaj v tiru. Do dne 10. t. m. bi bili morali n. pr. vsi hišni posestniki ali oskrbniki ljubljanski podati davčni administraciji izkaze o hišnih stanovnikih, vsi delodajalci pa izkaze o tistih delavcih in drugih uslužbencih svojih, kateri imajo nad 600 gld. letnega dohodka. Kdor tega ni storil, dobi te dni „pogon“, da mora v 14. dneh izpolniti in pri davčni administraciji vložiti dotične uradne obrazce.

Tukaj hočemo izpregovoriti o obrazcih, za katerih resnično in natančno izpolnitev morajo

skrbeti hišni posestniki ali njih namestniki, ako nočejo zapasti globi do 200 gld. Obrazci so dvojni, namreč hišni izkaz in pa stanovski izkaz. Hišni izkazi morajo obsežati ime, poklic in letno najemščino strank, katere v hiši stanujejo; kar se pa tiče njih družinskih udov, službenega in hišnega osebja in drugih sestavnostnikov strank, teh predalov (tretja stran obrazca za hišni izkaz) nij treba hišnemu gospodarju izpolniti, ako posamezne stranke v redu izpolnijo stanovske izkaze, kateri se hišnemu izkazu samo pridenejo kot priloge. Stanovske izkaze pa morajo izpolniti glavarji hišnega gospodarstva, odnosno najemniki stanovanj, da potem zamore hišni posestnik ugoditi svoji dolžnosti. To se nam pri hišnem izkazu, kakor rečeno, olajša sploh s tem, ako stranke pravilno izpolnijo stanovske izkaze, ker tedaj mu ne bode treba prenašati podatkov iz stanovskih izkazov v hišni izkaz, ampak bode stanovske izkaze prosto priložil hišnemu izkazu in vse oddal davčnemu oblastvu.

Zapišovanje v hišne izkaze ni težko. Nekoliko bolj zapleteno je pa izpolnjevanje predalov (stolpcev) v stanovskem izkazu. Tu mora glavar hišnega gospodarstva, to se pravi tisti, na čigar ime je stanovanje najeto, izpolniti predale 2. do 9. v obrazcu, namreč napovedati vse osebe, stanujoče v njegovem stanovanju, bodisi družinske ude, posle, pomočnike in učence, ki pri njem stanujejo, podnajemnike ali soprebivalce, namreč druge sorodnike itd. Kdor ne bi tega hotel, ali ne bi po resnici povedal, tistega doleti kazen do 200 gld. Neresničnost se lahko zasači, ker mora hišni posestnik s svoje strani napovedati vse hišne stanovnike in najemščine. V stanovskem obrazcu so pa še predali od 10. do 15. Teh predalov ni nihče izpolniti dolžan. Prvi govore o starosti, rojstvenem kraju, o dohodkih in drugih za priredbo do-

hodnine važnih okoliščin. Komu kaže te podatke zapisati v predale? Tisti, ki ima dohodka nad 1000 gld. na leto, tega ne bo storil, ker bode pozneje itak v posebnih obrazcih moral napovedati svoj dohodek. Prav tako ne bo izpolnil predalov 10. do 18., kdor ima dohodek, ki ne presega 600 gld., ker on je dohodnine prost. Drugače pa je s tistimi, ki stoje v sredi, ki namreč imajo več kot 600 gld., a manj kot 1000 gld. letnega dohodka. Oni bodo morali dohodnino plačevati, čeprav jim ne bode posebe treba napovedati svojih dohodkov. Za take pa pač utegne biti koristno, če izpolnijo tudi predele pod 10. do 18. ali vsaj nekatere izmed njih. Zakaj? Pri takih komisija ne bode imela posebne napovedi pred sabo (če je ravno ne bo zahtevala) in za to si bo morala po drugem potu priskrbeti podatke za preračun dohodka. In pri tem postopanju bode lahko prezrla marsikaj, kar bi sicer vplivalo na znižanje ali celo na oprostitev dohodnine. Tako na pr. se dohodnina glavarju hišnega gospodarstva odmeri po dohodkih vseh družinskih udov skupaj; vender pa je zaslužek žene in otrok do 250 gld. prost in se lahko odbije od skupnega dohodka, ako ni višji od 2000 gld. Če mož zasluži 500 gld., žena 200, sin pa 300 gld., tedaj bi dohodek družine znašal 1000 gld. in bi bilo od tega plačati 9 gld. 20 nč dohodnine. Ako pa mož to pojasni in uveljavlja zakonite odbitke — 200 gld. od dohodka žene, 250 gld. od dohodka sinovega — potem preostane skupnega dohodka le še 550 gld., torej dohodnine ne bode treba plačati. Za taka pojasnila je predal 14, kakor tudi za napovedbe, ako mora glavar družine skrbeti razun za svojo ženo tudi še za več, nego dva družinska uda, ki nimajo svojega dohodka, kajti v tem slučaju se za vsakega tretjega, četrtega i. t. d. uda odbije $\frac{1}{2}\%$ od dohodka družinskega glavarja, kadar ne znaša dohodek nad 2000 gld. Uradnik, ki ima 700 gld. do-

Janko Kersnik kot človek.

(Spominska črtica).

V delih svojih živel sam boš večno!
A škerc.

V človeškem življenju je že takó: dokler imamo, ne znamo prav ceniti; ko pa izgubimo, potem se stoprav zavedamo, kolika izguba nas je zadela.

Taka je tudi s pokojnim Kersnikom. Marsikaj se mu je za življenja dni očitalo tu in tam; a sedaj, ko ga nij več med nami, uvidevamo vedno bolj, da ga nij, ki bi napolnil nastalo praznôto.

Kersnika politiko naše priprosto ljudstvo ne more odobravati in ne grajati, ker je premalo politiški naobraženo, a Kersnika-slovstvenika pozna večina le samo po povestih iz koledarja družbe sv. Mohorja.*) Neminljiv spomenik hvaležnosti v srcu priprostega našega naroda pa si je postavil Kersnik s svojim delovanjem kot — človek. Dalje, nego Kersnik-politik, živel bode v spominu našega okraja Kersnik-človek.

In Kersniku-človeku so namenjene tudi te vrstice, ki naj označijo vsaj najmarkantnejše poteze njegovega značaja.

*) Zato pa izražamo že sedaj skromno željo, da bi se izdaja Kersnikovih zbranih spisov, ako se bo prirejala (in tega se vsekako nadejamo), priredila tako, da si jo bodo lahko omislili tudi manj imoviti ljudje.

Pis.

L.
Popoldanska služba božja je minila. Mnóžica vernega ljudstva vre iz cerkve ob veselem zvonjenju. Pred svojim gradom stoji Kersnik, pušče iz dolge pipe in radostno zroče na deco svojo, ki se igra okrog njega. Prijazno odzdravlja mimoidočim, ogovarja in odgovarja. Tu ustavi možaka ter se pomenkuje z njim o kmetijstvu in drugih dnevnih vprašanjih; sedaj daje ženici, ki ga je prosila sveta, navodila in napotila, kako naj ravna v prihodnje; drugič zopet se razgovarja z dijakom, ki je prišel na počitke domov, ter pripoveduje zanimive dogodbe iz dijaških svojih let, osoljene z dovtipi in nauki. Rajni Kersnik je bil v svojem vedenju sila prijazen. Nihče mu nij bil prenik, naj si je bil ta ali oni, za vsakega je imel prijazno besedo. S tem je govoril bolj resno, z onim se je malo šalil, za tretjega zopet je imel pripravljeno nedolžno puščico, a vse je prihajalo iz dobrega srca. Ni se sramoval stopiti v kočo nesrečnika in reveža ter občevati z njim prav po domače. Rad se je menil o vsakdanjih stvarih, zanimalo ga je vse, in, kakor pobratim njegov, nepozabni Jurčič, zahajal je tudi on med priprosto ljudstvo ter se bavil z njim, vestno opazujoč vse posebnosti in navade njegove v mišljenju, vedenju in govorjenju. Ako je n. pr. sedel zvečer s prijatelji v gostilni pri taroku — tarokiral je namreč rad — in so se morebiti v

sosednji sobi kmetje kaj sporekli ali pa fantje zunaj spopadli, sledil je z zanimanjem takim prizorom, vzel je iz žepa zapisnik (notes) ter si pridno beležil. V njegovih spisih je mnogo reminiscencij o tem. Zategadelj so pa tudi njegove povesti prava slika istinitnega, realnega življenja.

Vsled svoje velike prijaznosti si je pridobil Kersnik toliko popularnost, da so ga ljudje navadno nazivali le „gospod Janko“. Pripomniti pa moramo, da si je znal varovati vselej in povsod osebno svojo čast, če tudi se je podal v prijateljski razgovor z ljudmi, ki so stali socijalno veliko pod njim.

Pokojni Kersnik je bil pa tudi jeden tistih mož, ki poznajo uljudnost in takt i do svojih neprijateljev. Proti svojem nasprotniku je nastopal vedno dostojno, a kadar se ga je hotel iznebiti, odpravil ga je zopet tako dostojno in uljudno, da oni tega niti opazil nij. Zato je pa tudi še precej lahko izhajal z vsakomur, le ob zadnjih deželnozborskih volitvah mu je skoro nehoté zavrela kri, ko je videl, da rujejo proti njemu njegovi sošolci, ki so ga že od nekdaj, ko so še trgali skupaj hlače po šolskih klopih, imenovali svojega ljubljenca, „našega Janka“! Jaz pravim samo toliko, da baš mož tako finega in taktnega nastopanja, kakeršno je imel Kersnik, treba nam je zlasti dandanes.

(Konec prihodnjic.)

hodka pa 4 otroke, plača dohodnino od 630 gld.; pri petero otrokih odbije se še $\frac{1}{2}\%$ dohodka, torej je davka prost, — ako namreč to v predelu 14. pojasni. Ravno tako ti izpolnitev predalov 15., 16. in 17. lahko provzroči manjši davek ali celo oprostitev, če poveš, da hočeš imeti odbitek: ker moraš pri tej ali oni zavarovalnici za življenje plačevati premijo do 100 gld., ali za ženo in otroke do 200 gld.; ker moraš plačevati toliko in toliko obrestij od dolgov, ali pa kake užitke in davke (razne osebne dohodnine, ki ne pride v poštev); ker imaš mnogobrojno družino, stalno bolne otroke, sploh izredna stalna bremena radi družine, ali ker moraš podpirati ubožne sorodnike, ker te vedno obiskuje bolezen, ker si prezadolžen, ker imaš posebno nesrečo itd.

Iz tega se razvidi, da so stanovaški izkazi vender-le jako važni tudi v predalih, katerih ni nihče primoran izpolniti. Glede teh predalov 10. do 18. velja ob kratkem to: Kdor je že naprej dohodnine prost, ali kdor mora itak posebej svoj dohodek napovedati, tisti jih ne bo izpolnil; vsak drugi pa bo to prostovoljno storil in izpolnil eden ali drugi predal ali pa vse, kakor mu kaže, vender pa v vsakem slučaju po resnici, ker drugače ga lahko zadene občutna kazen.

„Molči, derviš, kaj boš tulil!“

„Slov. Narod“ z dne 28. t. m. govori na prvem mestu o nemški provokaciji v slovenski Ljubljani, o slavnosti „südmarkovske pevske združitev“, ki bo dne 1. novembra. Članek pravi, da je nemška provokacija „tako bagatelna, da bi mi sami sebe ponižali, ako bi na nemško-nacionalno napihovanje količkaj reagovali“. In dr. Tavčar ima prav! „Sokoli“ so oprali rumenkasto-rudeče srajce in pozabili celjske psovke, tedaj bi bilo neumno, vsejati se na limanice „tistemu tulečemu dervišu, ki se skriva za Slovenskim Dihurjem“. Načelnik ljubljanske policije in starosta „Sokola“ sta pozabila, da je bil pred Grünovo slavnostjo dva dni zapored zasežen ljuti „Narod“, ker je „derviš“ preveč tulil in hujskal Slovence, in pozabila na divje „Narodovo“ poročilo „o slavnosti v senci bajonetov“. Gg. Ivan Hribar in dr. Ivan Tavčar, izdajatelja in lastnika „Slovana“, sta pozabila, da sta objavila 1. 1886. v „Slovanu“ tole zanimivo poročilo:

„Dne 3. t. m. (3. junija 1886.) pomikal se je po nekaterih ulicah ljubljanskih čuden spreod. Kaka petdesetorica ljubljanskih telovadcev in njihovih povabljenih — domačih in tujih gostov — šla je za zastavo nemškega telovadnega društva ljubljanskega s Križevniškega trga v kazino. Po obeh straneh spreveda stopali so pa mestni policaji in s kmetov nalašč v mesto pozvani žandarji z nasajenimi bodali. Ljubljanski Nemci in Nemškutarji imenovali so ta žalostni spreod „Grünovo slavnost“; v resnici pa ni bilo nič drugega, nego pogreb Nemštva v Ljubljani. Da, dne 3. junija 1886. položili so oni možje — sit venia verbo — ki so mislili, da so poklicani povzdigovati med nami Nemštvo, ravno to Nemštvo za vekomaj v grob. Slovensko prebivalstvo ljubljansko pa je zavalilo nanj tako težak kamen, da gotovo ne bode med nami vzdigovalo več ruse svoje glave.“

Danes Nemštvo zopet vzdiguje rusko svojo glavo. Prvo zaslugo za vstajenje Nemštva v Ljubljani ima pa dr. Tavčar, ki se je z Nemci „zvezal“ in jih brani v „Narodu“ bolj, kot brate svoje. Tempora mutantur! Tuleči derviš je opešal in postal mutast. Le to še želi, da mesto slovenske trobojnice zasadi na Gradu Dežmanove grablje. Slovensko prebivalstvo pa gotovo enkrat zavali nanj in na grablje — težak kamen.

Izvirni dopisi.

Iz Novega Mesta, 28. oktobra. Glas da je gospod dvorni svetnik Šuklje izstopil iz „zveze“, je marsikaterega osupnil, in se o tem dogodku pri nas mnogo razpravlja. Vsak prša: ali je mogoče, da ostane Šuklje še v državnem zboru kot zastopnik dolenjskih mest? Ali je mogoče, da Slovenec predseduje klubu divjakov? Kako zamore to g. dvorni svetnik Šuklje opravičiti? Ali edino z besedami, da bode svoj čas

volilcem poročal?! Zakaj pa ne zdaj? Gotovo se boji, da bi dobil nezaupnico in tako bi se naenkrat našel na — cesti. Torej, gospod dvorni svetnik, pridite in ne odlašajte, da slišimo te strašanske vzroke.

Obljube dandanes ne koristijo nobenemu, ker jim nihče ne verjame, veljajo le — dejanja. Svoj čas ste, g. Šuklje, Slovence napadali, da so rusofili; danes imate v svojem znamenitem klubu največjega rusofila. Res ste napredovali! Čestitamo k tej doslednosti!

Pred nekoliko dnevi se je vršilo okoli Novega Mesta s pomočjo žandarmerije in meščanske garde zasledovanje neke tatinske družbe, ker je bilo zadnji čas po vaseh pokradene mnogo razne obleke. Ljudje veliko pripovedujejo, a tatov nij dobiti. Nij čudo, da se potem ljudstvo od govorice še bolj straši. Graška „Tagespošta“ od srede ima obširno poročilo pod bombastičnim in celo smešnim napisom „Eine Streifung an der croatischen Grenze“, in človek ne ve, ali bi se bolj čudil predrznosti ali nesramnosti, da se na tak način piše o „obmejnih Hrvatih“. Vsak, kdor je le par dnij v Novem Mestu, ako nima vodenih možganov, more zvedeti, da je meja hrvatska na Gorjancih, nikakor pa ne ob cesti, katera drži iz Novega Mesta v Št. Jernej — ali pa Št. Peter. Rezultat cele te imenitne ekspedicije na „ravbarje“ je še danes v Novem Mestu uzrok raznih dovtipov, a konec — „Parturiunt montes, nascitur ridiculus mus“.

Zadnji čas je postalo Novo Mesto nekaka ciganska vas. Nij dneva, da bi se po mestu ne klatila cela krdela ciganov, kateri prebivalstvo nadlegujejo, in gotovo bi bili ne samo meščani, ampak tudi kmetje cele okolice jako hvaležni, ko bi se gosp. okrajni glavar te zadeve poprijel in ji enkrat za vselej konec naredil. Bila bi gotovo ne samo bolj nujna, temveč tudi bolj uspešna, kakor tista znamenita „Streifung an der croatischen Grenze“. Gospoda župana bi pa tudi vprašali, če res ne ve nobenega sredstva, da bi se ti klateži odpravili od mesta. Naj se vender popraša, kaj je naredilo s cigani sodišče v Kostanjevici.

Z Goriškega, 27. okt. Najzanimivejši dogodek na Slovenskem je izstop prof. Šukljeja iz krščanske slovanske zveze. S posebnim zanimanjem beremo na goriškem uvodne članke „Sl. Lista“, posvečene uskoku prof. Šukljeju. To nas tem bolj zanima, ker nam je g. dvorni svetnik še prav dobro v spominu kot profesor na goriški realci. Še se ga spominjamo, kakšen radikalec je bil in pa delaven mož. V narodnem obziru je bil silno odločen. Vsi drugi so se mu zdeli premehki in preveč popustljivi; le samega sebe je smatral odločnega narodnjaka in marljivega delavca na narodnem polju, le on je vse vedel in vse znal, vsi drugi so bili pritlikavci proti njemu. Narodne stranke so mu slavo pele in dvigale ga nad vse druge može, kakor bi ne bilo boljšega narodnjaka na Slovenskem. Pri različnih prilikah v Ljubljani in na Dunaju je izpuščal Šuklje kak odločen govor. In vse to zakaj? — Zdaj vidimo, kako se hudo maščuje nad narodom, če voli za svoje zastopnike „odvisne ljudi“, ki z „občudovanja vredno delavnostjo“ pred narod stopajo ter se mu s frazami prikupujejo. In vse to iz gole, grde sebičnosti. Na vse mogoče načine razvijajo s početka svoje narodno ali sploh politično delovanje; s posebnimi načrti iznenadajo svet, delovanje drugih nesebičnih rodoljubov zaničujejo, prezirajo; vse, kar drugi storijo, ali so storili, zafrkujejo, smešijo i. t. d. In vse to, da bi svet oslepel, in da bi sebe in svoj žep naprej potisnili. — Najeto časopisje kriči: „Glejte, to je mož, ta je delavec, ta bo poslanec za ljudstvo, ta je i. t. d., vsi drugi niso nič!“ In res, ko tak mož postane poslanec, tedaj gleda, kako bi solnčni žarki le nanj padali, in ne na druge. V ta namen izpusti odločne govore, predlaga izvanredne stvari, izmišljuje neizpeljive načrte, samo zato, da dá časopisju povod, o njem govoriti in o drugih molčati.

Bridko nam je pri srcu, ko vidimo na Kranjskem, kako so neodvisni, neumorno delavni in nesebični možje v kot potisnjeni, dočim na več mestih odvisniki vladajo. Dà, velika odgovornost čaka one, ki take podpirajo in tako

svoj narod proti prepadu tirajo. Prevelike in prehude skušnje so že prestali slovanski narodi s takimi zastopniki, ki ob odločilnem trenutku zapuščajo svoj narod samo zato, da bi sebe dobro preskrbeli. Res je, da se dobijo tu pa tam dobri in vestni uradniki, ki mnogo koristijo svojemu narodu. Toda za zastopnika v sedanjih kritičnih časih odvisnega uradnika nij voliti, lahko je to silno opasno za naše žalostno stanje.

Tudi na Goriškem se veselimo, da se je krščansko-slovanska zveza na Dunaju iznebila prof. Šukljeja, ki je menda bil le vladni zastopnik v zvezi, ne pa zastopnik Slovencev. Po našem mnenju, je bil Šuklje velika zavornica v zvezi. Za to pa nij treba žalovati po njem.

Pričakujemo od Šukljevih volilcev, da bodo svoje mnenje izrazili o novem klubu. Toda bojimo se, da ste na Kranjskem že pregloboko padli. Tavčarjeva zveza z Nemci utegne postati še osodepolna za Slovence. Da bodo voditelji narodne stranke tako izdajali svoj narod, tega nismo nikoli pričakovali, niti mislili. Oprostite, g. urednik, le na Kranjskem je kaj takega mogoče!

Konečno pozivljamo vse goriške Slovence, naj strogo pazijo, da se ne porodi tudi na Goriškem kak Šuklje — in kak Tavčar. Še je čas!

Iz zlate Prage, dne 28. oktobra. Ta teden so bile dopolnilne volitve v mestni zbor praški. Zvršile so se povsem mirno, ker so vsled kompromisa nastopali Staro- in Mladočehi jedini. Kakó lepo se glasi to! (A mi?) V tretjem razredu v Holešovicích so postavili tudi socijalni demokratje svojega kandidata, za katerega pa je bilo izmed 370 volilcev, ki imajo volilno pravico v tem razredu, oddanih le 20 glasov! Sicer je bila pa obče udeležba slaba. — V vrstah čeških žurnalistov zadnji čas smrt grozno kosí. V enem letu je pobrala 4 odlične časnikarje: gg. Julija Grégra, Gustava Eima, Pavla Šulca in dne 25. t. m. Karola Dražd'áka, redaktorja národno-gospodarskega dela v „Národnih Listih“. Ž njim je izgubilo češko novinarstvo zopet mnogo. — Slavní italijanski umetnik Ermete Zacconi je nastopil s svojo družbo na svojem umetniškem potovanju po Evropi tudi v Pragi v igri „Kralj Lear“ ter očaral z dovršeno umetnostjo praško občinstvo, katero le obžaluje, da ni moči imeti takega duševnega užitka več večerov.

Kje smo še za Čehi! sem vzkliknil, ko sem čital, da bo delniško društvo „Lokalna železnica Ljubljana-Vrhnika“ imelo svoj sedež na Dunaju! Na Češkem imajo vsa taka privatna delniška društva in ona, katera podpira dežela, svoj sedež doma — v Pragi. Le takó je mogoče, da povzdignemo svoje glavno mesto, ako koncentrujemo v njem, kar se le dá. Slovenci se pač od Dunaja ne moremo ločiti . . .

Iz državnega zbora.

V seji drž. zbora dne 27. oktobra je finančni minister predložil zakonski načrt o uravnavi plač državnih služabnikov. Potem so pa potratili poslanci zopet ves ljubi dan z glasovanji po imenih za prazni nič, ker so tako zahtevali liberalni Nemci. Ko je podpredsednik dr. Kramar hotel zaključiti sejo, je predlagal poljski poslanec vitez Javorski, da naj bodo zanaprej vsak dan poleg podnevnih sej tudi večerne seje, v katerih se naj obravnava nagodbeni provizorij. Ta predlog je spravil levico v hud ogenj, ker je čutila, da se na ta način obstrukcija lahko znatno omeji. Čenčaste opoludanske seje za zahtev ministrov so lahko prav kratke, večerne za provizorij pa dolge. Ko je levica videla, da nič ne opravi je zapustila zbornico pred glasovanjem. Notri so ostali Slovani, katoliška ljudska stranka, poljski in nemški krščanski socijalisti in socijalni demokrati. Vsprejel se je predlog (oz. resolucija), da naj bodo večerne seje, s 184. glasovi proti 30. glasom antisemitov in socijalnih demokratov. Na hodišču so se pa med tem hudo pričkali in zmerjali nemški poslanci dr. Lueger, Wolf, Steiner, Türk itd.

Legitimacijski odsek je vkljub ugovoru italijanskih poslancev poročilo o volitvi poslanca Hortisa in Lenassija izročil dr. Ferjančiču, o pri- tožbah zoper izvolitev Mauronerja pa dr. Laginji.

V klubu katol. ljudske stranke so se bili tudi udarili zaradi Dipaulijevega jezikovnega predloga. Poslanca Karlon in Ebenhoch nista zadovoljna, da se s tem predlogom krši desnica, in dosegla sta, da se je sklenilo, ta predlog predložiti v kolikor mogoče mili obliki.

V seji parlamentarne komisije je bil navzoč tudi grof Badeni in se je sklenilo, da Dipauli predloži svoj predlog v zbornici in da naj član desnice predlaga, vse peticije natisniti v stenografskem zapisniku, da ne bode levica za vsako posebej mogla zahtevati glasovanja po imenih.

Tržaški poslanci so pa v svojem klubu v velikem strahu pogovarjali se o novici, ki jim je došla iz Trsta, da jih bodo volilci, ko se povrnejo v Trst, sovražno sprejeli. Sklenili so, za zdaj še ne odložiti mandatov.

Dne 28. t. m. je bila opoludanska seja res zelo kratko. Le malokrat se je zavrtel imenski klopotec in seja se je končala.

Zvečer je bila galerija že davno pred sejo natlačena poslušalcev, ker so Dunajčani, ki imajo radi „Hetz“, pričakovali škandalov. Seja se je začela ob sedmih in je trajala vso noč in ves dan. Najprej je poslanec Hofmann Wellenhof podal v imenu leveice izjavo, da ista smatra vse večerno posvetovanje kot ničevno in protustavno, ker se ne vrši po postavni poti, ampak s silo. „Od boja pa mi Nemci ne odnehamo, dokler se ne odpravijo jezikovne naredbe“. Istotako so dali izjave poslanci dr. Funke, Daszynski, Steinwender in Kaiser. Ko je začel govoriti posl. Lecher o provizoriju, predlagal je posl. Wolf konec seje, in ker mu ni obveljalo, je začel kričati in razbijati kakor pravi norec in je tirjal z največjimi surovostmi, da naj dobi besedo. To je nemška kultura, katero je učil Wolf, ko je tolkel z desko ob mizo!

Poslanec dr. Lecher je govoril neprenehoma dvanajst ur, le Volkovo tuljenje in razgrajanje socijalnih demokratov mu je pretrgavalo govor. Ko je končal mu je vsa levica klicala Heil! in mahala z robc. Ob desetih dopoldne so se izpraznile galerije in pričela se je tajna seja.

V tajni seji je jako ostro govoril poslanec Daszynski jedno uro in potem mu je bila vzeta beseda. Nato se je začel zopet polom v zbornici, ki je trajal do šestih zvečer, ko se je pričela javna seja med neznanskim ropotom in zmešnjavo. Govorila sta ob enem dva poslanca: na desnici Idrzejewicz, na levici Kienmann; prvi poslanec je dobro šibal norosti leveice, ko je nehal klepetati Kienmann. Potem je podpredsednik zaključil sejo, proti sklepu so protestirali Čehi, Nemci so pa rjuli „Heil!“ Seja se je končala, ker je podpredsednik dr. Kramar vsled truda omedlel in so ga peljali domov. Slabo je prišlo tudi Poljaku Gorskemu. Tudi Dipauli je zahteval v posvetovanju načelnikov klubov konec seje, ker je rekel dr. Lueger, da si ne upa govoriti vsled groženj socijalnih demokratov. Do sklepov glede provizorija tedaj ni prišlo.

Prihodnja seja bode v četrtek.

Politiški pregled.

Madjari dobivajo dar za darom od Avstrije. Sedaj se hočejo razdeliti prekrasni zakladi dvornih muzejev na Dunaju. Madjarom se podaré zbirke, ki zadevajo Ogersko in sezidal se bode v Budapešti posebni dvorni muzej. Ako pojde tako na prej, kmalu pridemo Avstrijci pod ogerskega cesarja.

Vserusinski shod v Lvovu, ki je bil sklican za 1. dan novembra, je odložen za tri dni, ker je vlada prva vabila konfiscirala. Na shodu bode govor o razdelitvi Galicije v poljski in rusinski del.

Socijalni demokrati šestega češkega volilnega okraja (Litomežice, Ustí, Děčín idr.) zbirajo za nov sklad. V pozivu odkritosrčno priznavajo, da društvo zato zbira denar, „ker nemški sodrugi za nas (češke socijaliste) nič ne storé“. Malce pozno priznanje, pa vendar priznanje.

Domače novice.

Osebnosti. G. Rudolf Maister, dosedaj poročnik v deželni brambi v Ljubljani, premeščen je v Celovec. — Okrajni glavar v Sežani g. dr.

Andrej Schaffgotsch je imenovan minister-skim tajnikom v ministerstvu notranjih del. — Ministerskega tajnika namestnik v tem ministerstvu g. dr. Peter Laharnar je imenovan okrajnim glavarjem na Primorskem. — Polkovni zdravnik dr. Starč je imenovan štabnim zdravnikom v garnizijski bolnici št. 8. — Gimnazijski suplent dr. Jos. Žilih je napravil na dunajskem vseučilišču profesorski izpit iz zgodovine in zemljepisja z nemškim in slovenskim učnim jezikom. — Umrli sta v Ljubljani gg.: Ferdinand Kozak, mesarski mojster, in Štefan Žužek, pekovski mojster; pri sv. Florijanu v Doliču pa je 26. t. m. nenadoma umrl ondodni župnik g. Matija Fideršek.

Visoka čast je doletela naš slovenski pešpolk št. 17. Njegovo Veličanstvo je namreč imenovalo nadvojvodo Josipa Ferdinanda stotnikom I. reda v imenovanem polku.

Na Vseh Svetnikov dan pelo bode pevsko društvo „Ljubljana“ ob 1/3. uri popoldne ob Sokolovi piramidi naslednje zборе: „Beati mortui“, „Mrtvaški blede angelj“ in „Oče naš“. Tudi „Slavec“ bode zapel nekaj zborov.

Slavnost „Südmarkischer Sängerbunda“ v Ljubljani. Danes zvečer imajo „Sängerbundovci“ pozdravni večer v kazini, kjer jim svira orkester nemških kolesarjev iz Ljubljane. Jutri ob 5. uri popoldne bode v „Tonhalle“ „Bundeskonzert“, na katerem bodo združeni zbori peli „Siegesgesang der Deutschen“, zvečer bode pa običajni komers v veliki kazinski dvorani, na katerem se bodo gotovo čuli govori „von der Wiedereroberung Laibachs“. — Zastopnik slovenskih delavcev je bil pozvan na magistrat, kjer se mu je zabičilo, da naj bodo delavci mirni.

Volitev na Vipavskem. Jutri, v nedeljo 31. oktobra, zboruje slov. katoliško politično društvo v Žireh. Govorila bodeta državna poslanca gg. dr. Krek in dr. Žitnik. Zborovanje se vrši po popoldanskem cerkvenem pravilu. Istega dne popoldne ob 3. uri pa bode v Vipavi govoril g. dr. Tavčar o programu (!) narodne stranke in o bodoči deželnozborski volitvi. Bolj pametno bi bilo, ko bi Tavčar kot duša izvrševalnega odbora narodne stranke na shodu rešil uganjko, zakaj spi ta odbor, in ne vrže iz stranke poslanca Šukljeja, ker je osnoval klub Židov in Nemcev proti krščansko-slovanskemu klubu, v katerem sedi dr. Ferjančič.

Narodna konfuznost. „Taka je Nemcev ljubezen do tovarišev v deželi, taka Nemcev hvaležnost!“ — vslikla včerajšnji „Narod“, ko poroča po „Gospodarju“, kakó surovo ravna jo štajarski Nemci s Slovenci. Jutri bo pa oče „Naroda“, dr. Tavčar, kričal v Vipavi: „Zveza z Nemci mora biti!“

Nemško gledališče v Ljubljani. Kranjska hranilnica stavlja vsako leto na stran 20.000 gld. za zidanje nemškega gledališča; kadar bo kacij 150.000 gld. vkup, prično pa z zidanjem poslopja.

Svoji k svojim! „Do sedaj smo v Ljubljani že večkrat opazovali pri večjih narodnih slavnostih one trgovce in hišne posestnike, kateri pri takih prilikah niso okrasili svojih poslopij z narodnimi zastavami, ki so pa poleg tega dobro znali porabiti prineseni dobiček mnogih zaspanih in nezavednih Slovencev. Te vrste trgovci, ki so sedaj naši največji sovražniki, se bodo v našem ljubljanskem mestu v najkrajšem času zopet pomnožili. V Pavlinovi hiši na Marijinem trgu otvorita v kratkem pod trdko Minibek & Worsche dva pristna Slovenca svojo manufakturno prodajalnico, v katero se bodo lovili slovenski kmetje in nezavedno slovensko narodno občinstvo. Na Mestnem trgu, kjer je sedaj prodajalnica J. Buzzolinija, otvori prodajalno z istim blagom Johann Praunseiss. Tudi ta gospod, ki je znan, kakor cela njegova rodbina, kot naš nasprotnik, poskusil bode živeti, od slovenskih žuljev. To je že skoraj od sile! Kdor ve, kako ta gospoda z navdušenostjo prepeva v ljubljanski Casini „die Wacht am Rein“, „das deutsche Lied“ itd., se bode dobro znal ogibati takih prodajalnic in bode častno varoval naše geslo: „Svoji k svojim!“ Pa tudi drugo slovensko ljubljansko občinstvo in okoličani naj ne pozabijo svete dolžnosti, držati se svojcev in dokazati tujcem, da hočemo biti doma samostojni.

Pokažimo našemu nasprotniku pot, od koder je prišel! „Svoji k svojim mi hodimo, svoji k svojim naj velja!“ „Bog i narod!“

Drobne novice. Posestniku Drinovcu v Strahinju pri Naklem se je izgubila njegova 67letna mati. — Mrtvega so našli blizu Iga 21 letnega hlapca I. Petrino z Golega. — V Gročadah v Istri so v noči dne 25. in 26. t. m. vlomili tatje v župno cerkev. Odnegli so škrinjico z miloščino. — V Vojniku so postavili novo župnijsko cerkev. — Kmetijska zadruga se snuje v Žalci. — Poštni voz, ki prihaja iz hribov v Gorico se je prekuonil v torek na cesti med Kanalom in Flavem. Dva novoročenca, ki sta bila v vozu, sta si pobila glave. — 154.903 gld. plačujejo na leto štajarski Slovenci potom davka za nemško šolstvo na Štajarskem. — „Kato-liški Dom“ v Ljubljani je na zunaj dogotovljen. Danes so podrli zidarske odre. — Stavkujoči delavci v tržaških skladiščih so zopet pričeli delati, ker se jim je dnevni zaslužek nekoliko povišal.

Velika slavnost vrši se danes in jutri v Barkovljah. Slavi se spomin Dragotina Martelanca, ki je v življenju stal med prvimi boritelji za pravice tržaškega Slovenstva. Na pokopališču odkrije se mu spomenik, v „Narodnem Domu“ barkovljanskem pa njegova spominska slika. Pri slavnosti bode sodelovalo 12 pevskih zborov.

Slovensko gledališče. Traviata, opera v štirih dejanjih, spisal po Aleksander Dumas sina drami „Dama s kamelijami“ F. M. Piave (prevod A. Funtka), vglasbil Gius. Verdi. Preteklo bode v kratkem polustoletja, kar si je priboril Aleks. Du as sin s svojim romanom „Dama s kamelijami“ občo pozornost literarnega sveta. Zanimanje za to „Damo z kamelijami“ je postalo le tem intenzivnejše, ko je predelal Dumas svoj roman leta 1852. v dramski obliki. Uvedel je Dumas s to dramo na oder novo, in sicer moderno realistiško smer, in je burno priznavanje, katero je žel, za tedanje dobo tem značilnejše, ker je igra, ki se pač odlikuje po nenavadni dramski živahnosti in po fino poentiranem dialogu, morališki vender le kočljive vsebine, ko glorificira v osebi jetičaste kurtizane propadlo, čeprav blago žensko. Znal je pač Dumas povdarjati boljšo stran svoje heroine in je s krepkejšimi bojami naslikal ono dobro, kar je v njej bilo, tako da vstvarja senčna stran njene preteklosti le fine nijanse daljnega ozadja. Kot opera (vglasbena leta 1853) spada Traviata jednako kakor Rigoletto in Trubadur v skupino onih oper, v katerih se pojavlja muzikalški resnejša smer Verdijevega opernega sloga. Zavrgel je Verdi lahki italijanski slog, v kakoršnem so pisane njegove prve, iz dobe 1842.—1850. pohajajoče opere (Ernani i. dr.). Jel se je Verdi vglabljal v karakteristiko in je ista že bolj premišljena, jednako kakor muzikalška faktura. Vsa moč Verdijeve glasbe je odkazana spevu in se zato na spev osredotoči vsa pozornost poslušalca. Zanimivo je zasledovati, kako da izraža spev, večinoma le jednostavno spremljevan po orkestru, vso veselost, pikantnost ali strast, vso ljubezen in ves čut. V Verdijevih spevih razkrije dostikrat jeden sam ton, jeden sam karakterističen interval vso notranjost in pa žalost ali radost, ki v njej biva. Je to pač značilna prednost Verdijevega genija, ki žari iz celega njegovega dela, in ki vsposablja njegova dela, da se ne pogube v arhivih, da nas marveč še danes zanimajo, dasi je moderna glasba velikansko napredovala in se daleč odtujila stari italijanski smeri. Predstavo Traviate, kakor se nam je podala prvič v petek, 29. oktobra, značimo kot odlično, k čemur je pač pripomogla okolnost, da je bil tudi zbor kos svoji nalogi, kar priča o vestnem študiju, koji je posvetil prvi operni premieri letošnje sezone vzorni naš kapelnik, g. Hilarij Benišek. Izmed solistov absorbirajo vso pozornost Violeta (gdč. Ševčikova), Alfred (g. Raskovič) in oče Germont (g. režiser Noll), katerim je podeljen glavni delež predstavljanja, med tem ko so ostale vloge le epizodiškega značaja. Imenovani trojici gre vse priznanje, ker se je v vsakem oziru odlikovala, tako v pevskem, kakor v igriškem. — Jutri se uprizori drugič ljudski igrokaz „Stari korporal“ in sicer kot ljudska pred-

stava z znatno znižano vstopnino. — V ponedeljek se bode predstavljala ljudska igra „Mlinar in njegova hči“.

Odbor slovenskega akad. društva „Slovenije“, izvoljen na I. občnem zboru 23. oktobra, sestavlja se je tako-le: Predsednik: phil. Anton Jeršinovič, podpredsednik: iur. Fran Šuklje, tajnik: phil. Ivan Merhar, blagajnik: iur. Dragotin Derovšek, knjižničar: phil. Hinko Vodnik, arhivar: iur. Alojzij Mesar, gospodar: iur. Matej Marinček, namestnika: iur. Ivan Lavrenčič in iur. Fran Vidmar; pregledniki: iur. Metod Dolenc, phil. Ivan Orel in iur. Fran Novak.

Za krožek ljubiteljev ruskega jezika v Ljubljani sprejema oglasila od danes naprej uredništvo „Slov. Lista“. Ko bode vse urejeno, se objavijo podrobnosti. Prirejali se bodo tudi „prijateljski večeri“.

Funtkovo dramo „Za hčer“ je, kakor se nam poroča iz Prage, vsprejelo tudi češko narodno gledališče v Pragi, kateremu je ravnatelj gosp. Šubert, da jo bode uprizorilo. Naslov drame je v češkem jeziku „Pro dítě“. — Čestitamo gosp. profesorju Funtku na tem odlikovanju.

Delavska zavarovalnica proti nezgodam v Trstu. Ljubljanski volilni odbor za nove volitve predstojništva in razsodišča delavske zavarovalnice proti nezgodam v Trstu je po dogovorih s slovensko-hrvatskim volilnim odborom tržaškim te dni konečno določil nastopno kandidatsko listo: A. Za predstojništvo izmed podjetnikov: Kategorija I. Člen: Schiwitz Matija Valentin, inženir v Trstu; namestnik: Mankoč Ivan, veletržec z lesom v Trstu. Kategorija II. Člen: Tönies, tovarnar v Ljubljani; namestnik: Achtschin A. C., ključavničar v Ljubljani. Kategorija III. Člen: Kosler Peter, tovarnar v Ljubljani; namestnik: Luckmann Anton, tovarnar v Ljubljani. Kategorija IV. Člen: Supančič Filip, stavbinski podjetnik v Ljubljani; namestnik: Treo Viljem, stavbinski podjetnik v Ljubljani. Kategorija V. Člen: Gassner Andrej, tovarnar v Trzinu; namestnik: Grilec Luka, tovarnar v Zgošju. Kategorija VI. Člen: Kušar Josip, posestnik mlina v Domžalah; namestnik: Verbič Josip, tovarnar na Verdu pri Vrhniki. Za predstojništvo izmed delavcev: Kategorija I. Člen: Gherbiz Valentin, kotlar v Trstu; namestnik: Borri Anton, delavec v Trstu. Kategorija II. Člen: Krečič Andrej, mehanik pri Lloydju v Trstu; namestnik: Sadež Ivan, livar v Trstu. Kategorija III. Člen: Škof Fran, delovodja v c. kr. tobačni tovarni v Ljubljani; namestnik: Završnik Fran, delovodja v c. kr. tobačni glavni tovarni v Ljubljani. Kategorija IV. Člen: Kolman Friderik, uradnik kranjske stavbinske družbe v Ljubljani; namestnik: arhitekt Wolf Anton, uradnik kranjske stavbinske družbe v Ljubljani. Kategorija V. Člen: Rüting Karl, faktor tiskarne Kleimayr & Bamberg v Ljubljani; namestnik: Gostinčar Josip, paznik v predilnici v Ljubljani. Kategorija VI. Člen: Novak Alojzij, ključavničar v velški papirnici; namestnik: Plevnik Josip, delavec v velški papirnici. B. Za razsodišče so postavljeni kandidati: izmed podjetnikov: Prisednik: Hribar Ivan, župan ljubljanski. Namestniki: 1. Bamberg Otomar, tovarnar v Ljubljani; 2. Knez Ivan, solastnik opekarne v Ljubljani; 3. Peterca Janez, lastnik opekarne v Črnučah pri Ljubljani. Za razsodišče izmed delavcev: Prisednik: Zanon Josip, kalafat v Trstu.

Namestniki: 1. Moravec Makso, tiskar v Trstu; 2. Rizzi Anton-Cillo, kalafat v Miljah; 3. Poček Anton, livar v Trstu. V predstojništvo voli vsaka kategorija zase, v razsodišče volijo podjetniki vseh šest kategorij skupaj. Glasovnice, pravilno podpisane, je najbolje pošiljati trgovski in obrtniški zbornici za Kranjsko v Ljubljani, oziroma „Del. podp. društvu“ v Trstu. — Mi k tej listi kandidatov samo dostavljamo: „Incident in Scyllam...“

Zveza slovenskih pevskih društev. Dne 28. oktobra t. l. sešla so se slovenska pevska društva v Ljubljani v posvetovanje radi osnovanja zveze slovenskih pevskih društev. Že ob „Slavčevi“ desetletnici je „Glasbena Matica“ prevzela nalogo, sestaviti pravila zvezi. Zastopniki ljubljanskih društev so sestavili pravila, katera so se pretekli četrtek odobrila. Ta pravila zveze slovenskih pevskih društev pošljejo se tekom teh dni ministerstvu v odobrenje in čim bodo odobrena, prične zveza svoje delovanje. Ker obsega zveza vsa slovenska pevska društva na Kranjskem, Štajarskem, Koroškem, Primorskem in Goriškem, kakor tudi na Dunaju, ima že vsled tega veliko važnost za razvoj pevskih društev in slovanske pesmi, kakor tudi za kulturno probujanje naroda. Po tej zvezi naj pride jugoslovanska zveza, a potem zveza vseh slovanskih pevskih društev v Avstriji.

„Gospodinjstva šola“. V prvi odborovi seji tega društva so bile izvoljene: za predsednico gospa Ana Lahova, za nje namestnico gospa Mila Hribarjeva, za tajnico gdč. Minka Maroltova, za nje namestnico gospa Marija Hlavka, za blagajnicarico gdč. Zofija Grumova, za nje namestnico gdč. Krsnikova. Ostale odbornice bodo nadzorovalne dame.

„Delavec“ se prodaja v Ljubljani v narodni knjigarni g. Zagorjana. O tej čedni organizaciji se bode več govorilo v pripravljenem odboru za kongres slovenskih literatov in knjižotršcev.

Občinske volitve po Istri. V sredo so se pričele občinske volitve v Buzetu. V III. razredu so voljeni jednoglasno Slovani brez protivnih kandidatov. Kolik napredek! Pred desetimi leti so pričeli borbo. Takrat so morali naši vztrajati cel teden pod milim nebom, lačni in žejni. A danes volijo brez nasprotnika.

Novo cesto nameravajo napraviti Korošci iz Železne Kaplje, čez Sv. Lenarta sedlo, v Solčavo in krasno Logarjevo dolino. Peš se pride po tej črti v petih urah, z vozom pa, ker se mora iti daleč na okoli na Sp. Dravograd, še le v treh dneh.

Iz Gorice se nam poroča, da delavci, ki imajo pravico voliti za zavarovalnico v Trstu, še niso dobili glasovnic, ali pa so jih prejeli brez uradnega pečata. Poberigajo naj se vsi, da dobe prave glasovnice, jih naglo izpolnijo in pošljejo „Goriški tiskarni“. Dne 6. novembra morajo biti glasovnice v Trstu.

„Soča“ se je včeraj prav po nepotrebnem razjarila nad člani kluba goriških deželnih poslancev in „Sl. Listom“. Mi smo pri tem nedolžni. Ljuba nam je sloga, a še ljubša resnica.

Razne stvari.

Potres na Češkem. V severozahodnem delu Češke so čutili 25. t. m. več močnih potresnih sunkov. Vse je bežalo. Škode sunki niso povzročili. Sunki se ponavljajo.

Velika nesreča na železnici. V Ameriki se je prevrnil v reko Hudson ekspresni vlak, ki je vozil iz Buffala v New York. Progo je prej izpodkopala voda in vlak se je v najhujem diru udril in izginil v valovih. 28 oseb je mrtvih, nekatere so rešili težkim trudom tako, da so razbili strehe pogrezlih vagonov in izvlekli iz njih ljudi.

Izvirna brzojavka „Slovenskemu Listu“.

Celje. 30. okt. Nemci z vsemi sredstvi agitujejo za veliko vdeležbo na jutrišnji slavnosti „Südmärkisch Sängerbunda“ v Ljubljani. Parola je: „Cilli soll zeigen, dass wir vor den Windischen keine Furcht haben!“

Lep smrekov in hrastov les

prodajal se bo neposekan na prostovoljni dražbi dne 18. novembra t. l.

pričenši ob 9. uri dopoldne v občinah Kovor in Ljubno na Gorenjskem in sicer celi oddelki skupaj. — Več o tem se izve pri Devovih v Kovorju. Kupci naj se na dan prodaje v Svetičevi gostilni v Kovorju zbere. (90 (2—1))

28. priporoča
svojo bogato zalogo vsakovrstnih
dežnikov in solnčnikov
po najnižji ceni.

Zaloga vseh preskušanih domačih zdravil.	Lekarna pri Mariji pomagaj M. Leustek, Ljubljana, Reseljeva cesta št. 1, zraven Mesarskega mosta.	Razpošilja se vsak dan 2krat po pošti.
	Melusine- zobna in ustna voda deluje izobno proti zobobolu in gnilobi zob, udrži dlesno in odstranjuje neprijetno sapo iz ust, 1 stekl. 50 kr. 15 (52-43)	
	Neprekosljivega učinka je Tanno-Chinin tinktura za lase, katera ohranja lasišča, odpravlja luske in preprečuje izpadanje las. 1 steklenica 50 kr z navodlom.	
	Jedina zaloga: lekarna pri Mariji pomagaj M. Leustek. LJUBLJANA, Reseljeva cesta št. 1, zraven mesarskega mosta. Levčeva hiša.	

Naznanilo in priporočilo.

Slavnemu občinstvu najljubše priporočam svojo

bogato zalogo

najraznovrstnejših

klobukov, cilindrov čepic i. t. d.

Zagotavljam dobro blago in nizko ceno.

Velepoštovanjem

8 (52—42) **J. Soklič,**

Stari trg št. 1 (pod Trančo).

Andr. Druškovič,

36 (47—39) trgovec z železnino

v Ljubljani, Mestni trg št. 9/10.

priporoča svojo bogato zalogo vsakovrstnega v železarijo spadajočega blaga.

Štedilnike, lonce, pozlačene nagrobne križe, drevesa za oranje, vodne žage in pile, kovanja za okna in vrata, vsakovrstno orodje za mizarje, tesarje, ključavničarje in kovače, traverze in še veliko drugih za rabo v hiši ali pri obrtu potrebnih stvari.

Poštena postrežba.

Cene kakor pri razprodaji!

Cene kakor pri razprodaji!